

Тарас Григорьевич
Шевченко ,
Завещание
*tradukita de Твардовский,
Александр Твардовский,*

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на
кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюся... А покуда
Я не знаю Бога.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрый тихим словом.

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Das Vermächtnis
tradukita de Iwan Franko

Wenn ich sterbe, so bestattet
Mich auf eines Kurhans Zinne,
Mitten in der breiten Steppe
Der geliebten Ukraine, —
Daß ich grenzenlose Felder
Und den Dnipr und seine Schnellen
Sehen kann und hören möge
Das Gebräus der großen Wellen.

Wenn sie von der Ukraine
Schwemmen fort ins Meer und schlep-
pen
Feindesblut und Feindesleichen,
Dann verlass' ich Berg und Steppen,
Schwinge bis zum Gott empor mich
Von dem Sturme hingerissen
Um zu beten, — doch bis dahin
Will von keinem Gott ich wissen.

Ja, begrabt mich und erhebt euch,
Und zersprengt eure Ketten,
Und mit schlimmem Feindesblute
Möge sich die Freiheit röten!
Und am Tag, der euch die Freiheit
Und Verbrüderung wird schenken,
Möget ihr mit einem stillen,
Guten Worte mein gedenken.

Тарас Григорьевич
Шевченко ,
Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручи
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

Поховайте та
вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великий,
В сім'ї вольний, новий,
Не забудьте пом'янути
Незлім тихим словом.

...

...

...

Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de Твардовский, Александър Твардовский,.

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipedia reteo pri la poemo, do en http://ru.wikipedia.org/wiki/Руспешенка_заповіт (CFCБРЧЖР<СБРЈР<СІРР,РЧР,РЧР).

Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de IWAN FRANKO (*1856-08-27 – †1916-05-28).

Arg-955-1935 (2014-01-03 14:19:49)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo [http://de.wikisource.org/wiki/Das_VermГhchtnis_\(Scheutzenko\)](http://de.wikisource.org/wiki/Das_VermГhchtnis_(Scheutzenko)). Pri la tradukinto vidu la retejon http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko.

Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.